

75 บาท

5

Satoru Noda

เหมาะสำหรับ
15+

COPY RIGHT • ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

SIAM INTER COMICS

viewcartoon.com

เป็นฉายา
ที่น่าสนใจดี
เจ้านั้นเป็นคู่หู
ของซึราอิชิริ
?

สึกิโมโต
คนอมตะ
...

ตอนที่ 39 ชาวประมงปลาเขินกับปีศาจฆาตกร

ใช้ประโยชน์
ให้เป็นคน
คุ้มกันไว้ก็ดี

ไม่จำเป็น
ต้องบอก
เรื่องของเรา

โดยปกติ
นักโทษ
ก็ไม่ได้
เชื่อใจ
อยู่แล้ว

อืม...
ไม่ใช่คู่หู
แต่เป็น
ลูกน้อง
มากกว่า
เป็น
คนเก่ง
แต่จู้จี้
เอาใจ
ยาก

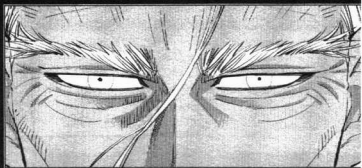
ซึราอิชิ
กับสึกิโมโต
มีใครเก็บรอยสัก
หนังมนุษย์ไว้
ซึกแผ่นไหม
?

จะว่า
ไป

จะ
กลายเป็น
ไซโต้
หรือจบแบบ
ซาเอกิ
...

ไม่มีเลย
!

ซาเอกิมาตะซาบуро
ผู้ช่วยองตัวหน้า
กลุ่มรินเซ็น
ถูกลอบสังหาร
ตั้งแต่วัยหนุ่ม
แต่ก็มีทฤษฎีที่ว่า
เขาเป็นสหาย
ของทางฝั่งโจชู
เหมือนกัน

จะปล่อยให้
พวกชิราอิชิ
ใช้หนังสือของ
เฮนมิคาสึโอ
ไปเถอะ

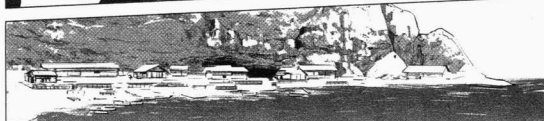
ตอนที่ 39 ชาวประมงปลาน้ำเค็มกับปีศาจมาตกร

ก็จนกว่าคุณปะ (วาฬ)
มันจะอ่อนแอลงเพราะพิษ
อีกซัก 2-3 วัน
หรือถ้าโชคดีมันอาจจะ
พุ่งชนโขดหินเอง

กลับ
ไต้มัย
?

ต้อง
อยู่บนนี้
ไปจนถึง
เมื่อไหร่
เนี่ย?

รักษา
ชีวิต
ไว้ได้
แล้ว

หุ/
อุ้นจัง

ชั้นเทร
ครับ ...

เซทรูเซ
เซิตคา

มัน
เรียกว่า
อะไรนะ
คุณเอชิจิปะ
?

“เอาหลัง
อิงไฟ”
ทำให้หลังอุ่น
น่าจะดีกว่า
นะ

เซโทร
...

เสื้อผ้าที่เปียก
ก็ถอดออกตรงนั้น
ให้หมดด้วย

เมื่อก็คือ
คุณชิราอิชิโยชิทาเกะไม่คิดแน่
คุณทหารคนนั้นคงเป็นพรรคพวกกัน...
น่าจะมาตามหานักโทษมีรอยสัก
ถึงที่นี้ตามที่เราย้อนเหยื่อล่อไว้...

เอ
...
!!

ถอด
ตรงนี้
?

เสื้อ
ข้างใน
ไม่ถอด
ด้วยละ
?

แน่ละ
มันจะ
น่าสงสัย
มัชนะ?

อาย
เหรอ
?

เอ
?

พอมีคน
ยื่นดู
ต่อหน้า
แล้ว

เอ่อ...
จะว่า
ยังใจ
ดีละ

จะถอด
หมด
มันก็
อาย
นะครับ

ใจตีจ้ง

!!

จ้ง
ใช้ผ้าห่ม
มัช
?

**กลิ่น
ของ
ฆาตกร**

ใช่...
ผู้ชายคนนี้
มีกลิ่น
แบบเดียวกับเรา

แต่
ทำไมถึงมี
บรรยากาศ
ที่ชวน
ข้องใจ
ยังใจ
ไม่รู้

มาเพื่อ
ฆ่านักโทษ
ไม่ใช่เหรอ
?

ผู้ชาย
คนนี้
ใจดีจ้ง
หรือจะ
ไม่ใช่เน
?

เหมือน
อย่างที่เรา
เคยทำมา

เหมือน
เจ้าสัตว์
ที่กิน
น้องชาย
เรา

อาจจะ
ช่วยฆ่าเรา
แบบโหดเหี้ยม
ได้

ผู้
ชาย
คน
นี้

ให้ดูที่นี้
เลยตี๋มัย

นะ
!!

อาห์
ก็อย่าง
นั้น
...

เหมือน
อย่าง
น้องชาย
เรา

ก็ต้อง
สิ้น
อย่าง
เอา
เป็น
เอา
ตาย

ไม่ว่า
ยังไง
เรา

ก็ การให้ดู ไม่
เหมือน รอยสัก ไม่ได้
การมา ด้วย !!
ตัวตาย ตัวเอง
นั่นละ

เข้าใจ
ล่ะ!

หลังจากนี้
ก็ฝากดูแล
อาชีริปะ
ด้วยนะ

สุกโม่ได้!
ฉันจะตาม
พวกชิราอิช
ไปคนเดียว

ที่ห้องพัก
มีชุดเปลี่ยน
ของผมอยู่

อ้อ...
ขอบคุณ
ที่ช่วยดูแลผม
ไม่เป็นไร
แล้ว

นาย
ไม่เป็นไร
แล้วหรือ
?

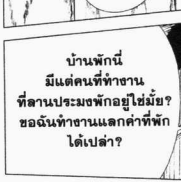

ขอคุย
ด้วยหน่อย
สิ!

โซ่มัน
หนักขึ้น
ก็เลย
...

บ้านพักนี้
มีแต่คนที่ทำงาน
ที่ลานประมงพักอยู่ใช่ไหม?
ขอฉันทำงานแลกค่าที่พัก
ได้เปล่า?

มีอะไร
เธอ
ครับ
?

ไว้จะ
ลองตาม
นายท่าน
ดูนะครับ

“คนแบกมคโค”
ที่ขนส่งปลาสด
จากเรือเทียบท่า
ไปที่ลานกองรวม
จะได้ค้าจ่ายรายวัน
ตามจำนวน
รอบ

งานที่
ลานประมง
ปลาสด
จะใช้ระบบ
แบ่งงาน
แล้วจ่ายค่าแรง
ตามสัดส่วน

เพราะปลาสด
มีไขมันเยอะ
มีความจำเป็น
ต้องทำให้แห้ง
ด้วยลมหนาว
จึงเหมาะสม
ที่จะนำมาแปรรูป
ที่เกาะทางเหนือ

เป็นวิธี
เก็บรักษา
ปลาสด
ที่เสียเร็ว
เพื่อกระจาย
สินค้าเข้าไป
ในประเทศ
ครับ

หลังจาก
ถูกนำมาที่ลาน
กองรวมแล้ว
จะนำมาตากแบบนี้
เรียกว่า
“มิกาคินชิน”

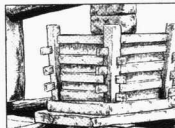

แล้วนี่
กำลังทำอะไร
อยู่เหรอ
?

ส่วนที่เหลือ
จะเรียกว่า
“กากปลานินฮิน”
ครับ

นี่เรียกว่า
“เครื่องอัดกาก” คือ
เครื่องจักรที่คั้นรีด
เอาน้ำมันปลา
จากปลานินฮิน
ที่ต้มด้วยหม้อต้ม
เมื่อก็

โท

ในฐานะ
ผลิตภัณฑ์แปรรูป
ของสถานปลานินฮินแล้ว
เป็นสินค้าที่ขายดีกว่า
“มิฮาคินฮิน”
(ปลานินฮินตากแห้ง)
ซะอีก

“กากปลานินฮิน”
จะกลายเป็นปุ๋ย
คุณภาพดี

เป็นมิด
ที่ใหญ่ใช่มีข
ตะครับ
?

จะลองดู
ก็ได้...
นะครับ

โดยจะใช้
“มิดหั่นก้อน”
เล่มนี้
ในการหั่น
ก้อนกาก

ส่วน
ก้อนใหญ่ๆ
ที่เพิ่งคั้นเสร็จ
จะเรียกว่า
“ก้อนกาก”

จำเป็น
ต้องนำไป
บดให้ละเอียด
เพื่อทำห
แห้ง

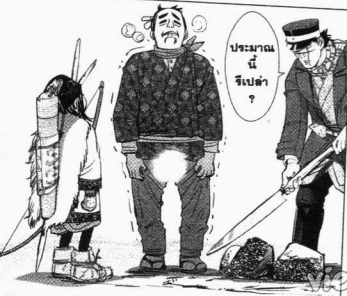
อ่า
ตาม
สะดวก
เลย
ครับ

ทันไฉน
ก็พอสินะ
?

ไฮ

ประมาณ
นี้
ก็เปล่า
?

ฮัน
...

การประมง
ปลานิลขึ้นของ
ฮอกไกโดเนี่ย
โอปอ๋ม
อุตสาหกรรม
การผลิตเส้นใย
ของประเทศญี่ปุ่น
เลยนะครับ

การผลิต
ขยายตัวขึ้น
อย่างรวดเร็ว
จนเปลี่ยน
การเกษตรกรรม
ของผู้ป็นชนิด
หน้ามือเป็น
หลังมือเลย

กากปลานิลขึ้น
จะถูกใช้เป็นปุ๋ย
ในแปลง
ดอกฝ้าย
และอื่นๆ
ที่ปลูกขึ้น
ในประเทศ

นุ

?

ในเมื่อ
จับได้มากขนาดนี้
ปลานิลขึ้น
จะไม่หมดไปจาก
ทะเลเออาเทรอล

คุณ
เกี่ยวข้องกับ
อย่างไรกับ
คุณหนูสาวโอนู
คนนั้นแหละ
ครับ?

หลังจาก
ปีไฮระที่ 30
เป็นต้นมา
ปลานิลขึ้น
ก็หายไปจาก
ชายฝั่ง
ฮอกไกโด

สำหรับ
ชาวโอนูแล้ว
การจับปลานิลขึ้น
ที่ว่ากันว่าเป็น
"ปลาเทพเจ้า"
ไปเป็นจำนวนมากนั้น
ส่งผลให้มันลดทอน
ลงอย่างมากในช่วง
ปลายยุคเมจิ

อยู่ที่นี้ไป
ก็ไม่มี
ประโยชน์

สุกิโมโต้
ฉันว่าพวกเรา
ตามชิราอิชิไป
ดีกว่านะ

มาจับวาท
กับอาของ
เด็กคนนี้
นะ

ถ้า
บอกนายท่าน
เขาคงจะ
เตรียมข้าวขาว
อุ่นๆไว้ให้

คืออยากจะ
ขอบคุณ
ที่ช่วยชีวิต
ไว้ล่ะครับ

ท่าน
อะไรกัน
สักหน่อย
ก่อนไหม
ครับ?

เอ่อ

คนที่
ยืนยัน
หน้าตา
หนักโหมได้
ก็มีแค่
ชิราอิชิ

นั่นสินะ
ขึ้นไปกันเถอะ
คุณเอาชิริปะ
!

ยังไป
ไม่ได้นะ
!!

เอ
?

ข้าวขาว
ในสมัยนั้น
เป็นของที่
ฟุ่มเฟือย
มาก

ข้าวขาว
?

นี่คือ...
มิงาคินิฮิน
ที่หมักกะหล่ำปลี
หัวไชเท้า แครอท
ด้วยข้าวโคจิ

“บิฮินสี่กะ”
ครับ

กระทั่ง
หน้าตา
ก็ไม่ลืม

คนที่
เข้าไปฆ่ามัน
ใกล้จนแทบจะ
เห็นหน้าได้

ฆ่าไป
ก็คน
เหรอครับ
จำได้
ไหม
?

ก็นั่นมัน
สงคราม
ล่ะนะ

เป็นความรู้สึก
ผิดบาป
จนลืมไม่ได้เลย
ใช่ไหมครับ?

**เหมือนกับ
เราเลย**

ฉัน
มีเหตุผล
ที่ต้องฆ่า
ของตัวเอง
อยู่

อย่างน้อย
การไม่ลืม
พวกเขา
ก็ถือเป็น
การชดเชย
จากฉัน

อาห์
...

อยากดู
ผู้ชายคนนี้
บ้าง

คงไม่ถูก
คนอย่างเรา
ฆ่าตายแน่ๆ

เฮอะ
เราจะฆ่า
ผู้ชายคนนี้
ความต้องการ
ของเราทำเป็น
ผู้ชายคนนี้
ล่ะก็

ถ้าจำเป็น
ก็เตรียมใจ
ที่จะกลายเป็น
ปีศาจไว้แล้ว

และเพื่อ
ทดแทน
กัน...

ตอนตาย
ฉันจึงไม่มีความคิด
ที่จะขอให้ตายอย่าง
สบายๆเลย

ตอนที่ 40 วังปลาบิซีน

ทย
ไปไหน
แล้ว?

นิกโก
อาจจะ
อยู่ที่ลาน
ปลาบิณ
นิกโกได้

สึ
โมโต้

หรือ
จะเป็น
มิดทัน
ก่อน
อันนี้?

ถูกใจ
อันไหน
(ที่จะใช้
ทุบหัวเรา
จนแยก)
ครับ?

ไม่ละ...
พวกฉัน
จะไปแล้ว
ขอบใจที่เลี้ยง
นินเซ็นสี่เคะ
นะ

อันนี้
คือ
"ไม้ทุบ
ทาก"

อันนี้คือ
"คราด"

ทั้งสองอัน
เป็นอุปกรณ์
ใช้ตีหัวกับ
ทุบปลาบิณ
ให้แตก
แล้วแต่เพื่อ
ตากล้าง

อ้อ...
ทางนี้
ครับ

เฮ้
?

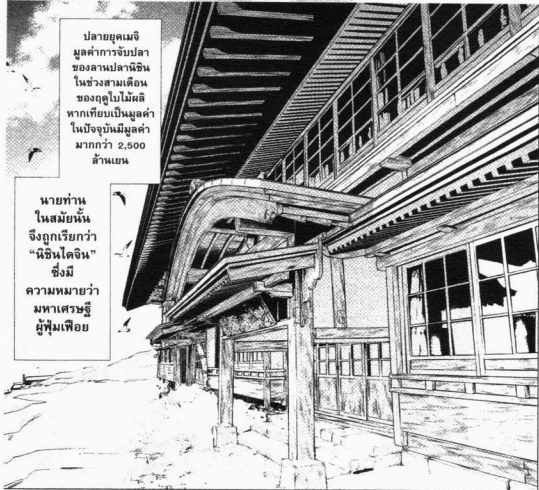
อะไรเพร
ที่บอก
อยากให
ดู?

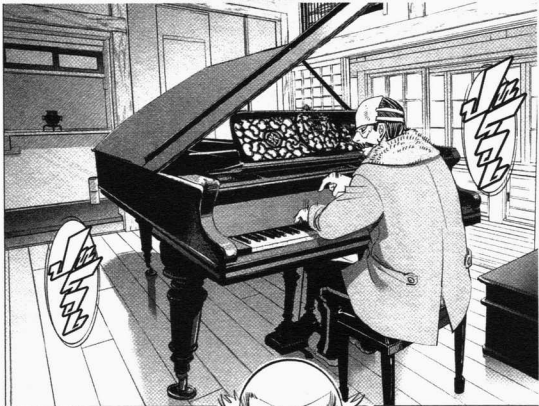
ต้องพา
ออกไป
ในที่ที่
ไม่มีใคร
มาเกาะ

ปลายยุคเมจิ
มูลค่าการจับปลา
ของลานปลานิฮิน
ในช่วงสามเดือน
ของฤดูใบไม้ผลิ
หากเทียบเป็นมูลค่า
ในปัจจุบันมีมูลค่า
มากกว่า 2,500
ล้านเยน

นายท่าน
ในสมัยนั้น
จึงถูกเรียกว่า
“นิฮินไดจิน”
ซึ่งมี
ความหมายว่า
มหาเศรษฐี
ผู้ทุ่มเพื่อ

ในบ้านนี้
ไม่มีมนุษย์
ที่ติดได้เลย
ซิมฝรั่งนั้นก็คงจะ
มีความสุข

เล่นเก่งนะ
คุณสิริภูมิ

ความจริงแล้ว...
ปลานิสินจากภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ
ก็เริ่มจับได้น้อยลง
ทุกปีฯ

การประมง
ที่รุ่งเรืองและ
การประมงที่ยั่งยืน
ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ
ธรรมชาติเนี่ย
มันช่างไม่มี
ความมั่นคงเลย
ใช่มั๊ย

บ้าน
ของผม
ก็มีช่วงเวลา
ที่มอดคัง
เหมือนกัน

การเจริญและ
การเสื่อมโทรม
มันเป็นสิ่งธรรมดา
ของโลก

ถ้า
ปลานินฮิน
หมดไป
ฉันก็แค่เฝ้า
ไปพร้อมกับ
วังแห่งนี้

ฉันไม่ได้
อาศัยอารมณ์
กับชีวิตแบบนี้
นักหรอก

วังปลานินฮิน
ที่ปู่เพื่อน
ก็ถูกเมียกับลูกสาว
กดดันให้สร้างขึ้นมา
ด้วยเงินที่แทบไม่ได้
ลงแรงอะไรเลย

ฉัน
รู้จักแต่
ปลานินฮิน
เท่านั้น

สร้างตัว
จากคนแบก
มดโคะมา
จนถึงจุดนี้

ช่วยลงทุน
สร้างโรงงาน
ผลิตอาวุธ
ของพวกเขา
ด้วยเถอะ

สงคราม
มันสามารถ
เกิดขึ้นได้
จากความ
ตั้งใจ

ใจของ
ปลานินฮิน
เราไม่
สามารถ
คาดเดา
ได้

แต่ใจ
ของคน
ควบคุม
ได้

โหว
ดีจังนะ

ฉันชอบ
อาวุธ

ดูสินี่
เป็นปืนกล
แมชชีนกัน
ที่เหลื้อมาจาก
กองทัพ

ช่วยละ
มาถึงที่นี่
เลยเหรอ

แม้กระทั่ง
ตัวผม
ก็ยังพุ่มเพื่อ
ด้วยการใช้
ลายคราม
อาริตะยากิ

โอโฮะมะ
ที่นี่จะดี
เทร่อ
?

!?

ประเดี่ย
จะเอาชา
มาสิริฟ

เชิญกำตัว
ตามสบาย
เลยนะครับ

เป็นแขก
ของ
นายท่าน
สินะครับ
?
อยู่ที่
กันนะขอ
ตามหา
แขกแน่

เขาเป็น
ชาวประมง
ที่ทำงาน
ที่นี่นาน
แล้ว

สุกimoto?
ไม่ใช่หรอก
ครับ

หลบไป

ที่ลงไป
เมื่อกี้คือ
สุกimoto
ใช่มั๊ย?

อาห์...
สวยงามจัง
...

ยังคง
ธรรมดา
ทั่วไป

ผม
กลัว
จัง

ถูกยิง
เหรอ

โต๊ะเห็น
ของดี
เข้าแล้ว

มี
อะไร

บั้งเอิญ
จั้งนะ

สุกโม่ตี
คนอมตะ

ร่อยโก
สิรมุ
...

ได้โอกาส
ทดลอง
ยิงพอดี

อินก
ปากเหล็ก
ซีซีโมย
กล้าเข้ามา
ถึงในวัง
เลยเหอะ

อาชิริปะ
เอาพิษที่
ติดอยู่ที่ป้อม
ปลายลูกธนู
(ต่อมพิษ)
ออก

ฮึด

หยุดนะ
ห้ามเข้า

พอได้เห็น
การส่อง
ประกาย
ของสก็มโต้
แล้วก็นึกถึง
น้องชาย
ขึ้นมา

ก่อนที่เปลวไฟ
ของเทียนจะ
เผาไหม้จน
มอดดับ
มันจะสิ้นไหว
อย่างรุนแรงและ
ส่องประกาย

อยาก
เห็น
ภาพเดิมมา
ซ้ำอีก
ถึงได้
ซักคน
มามาก
มาย

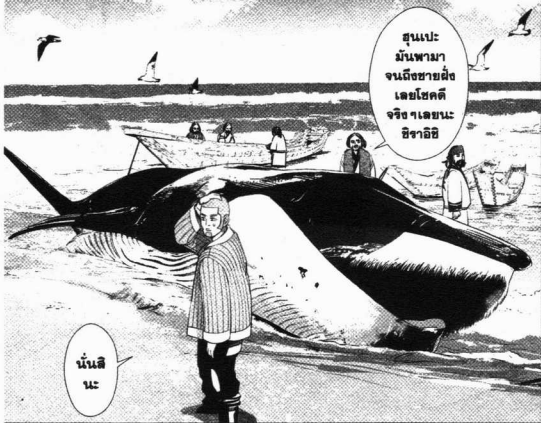
ภาพ
น้องชาย
ที่
"ขัดขืนต่อ
ความตาย"
มันยัง
ตราตรึง

เรา
อยากเป็น
เหมือน
น้องชาย

ข้าเป็น
อมตะ
นะโวย

ฮุนแปะ
มันพามา
จนถึงชายฝั่ง
เลยไซคตี
จรีช ๆ เลยนะ
ชิราอิชิ

นั่นสิ
นะ

ชิราอิชิ
กองพล
ที่เจ็ด
มันมาที่นี่
รับขึ้น
เรือเร็ว

หนัดด้วย
เรือลำนัน
เดอะ!
พยายาม
หน่อย

อ้าว
ชิราอิชิ!
วาพมัน
เข้ามาเกยตื้น
แล้วนี่นา

หมอนั้นคือ
เฮนมิคาสุโอะ
!!

สุกิโมโตะ
ข้างหลัง

เอ
?

อยาก
ถูกฆ่าหลัง
จากที่
ตีรบ
เต็มกำลัง
ในโคลน
แห่งความ
สิ้นหวัง

เหมือน
น้องชาย

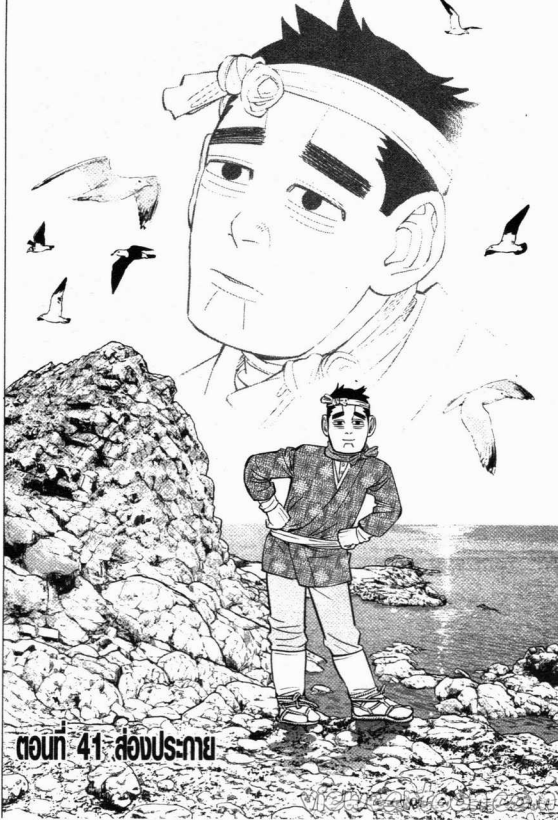

ผมจะ
ตีบน
อย่างสุด
กำลัง

คุณ
สุกิม
ตี
...

ช่วยทำให้ผม
สองประกาย
ตัวยาเดอะครับ

ตอนที่ 41 ล่องประมง

รู้สึก
ผมจะ
เข้าใจ
ล่ะ

เมื่อที่
ถูกเรียก
อย่างนี้
สินะ

รู้สึกไม่ได้
คนอมตะ

เพราะคุณเอง
ก็ส่องประกาย
และอยากตาย
เช่นกัน
ถึงได้ต่อสู้

ในสนามรบ
คงมีแสงประกาย
แห่งชีวิตอยู่
เยอะแยะเลย
สินะครับ

ผมเอง
ก็อยาก
เห็นมัน

เพราะฉัน
ถูกรุมฆ่าผม
ด้วย

ผมจะ
ตื่นรน
อย่างสุด
กำลัง

ผมก็
อยากเป็น
เหมือนคุณ
ครับ

กองพล
ที่เจ็ด
มันไล่ตาม
มาแล้ว

เร็ว
เข้า
สุก
ไม่!
ได้

ฉันยัง
ตาย
ไม่ได้

ฉันไม่มี
ความคิด
ที่จะตาย

ฉันมา
สองประกาย
ด้วยกันจนถึง
ที่สุดนะ

...
เข้า
ใจ
แล้ว

อาห์
ทำไมถึงเป็น
คนที่วิเศษ
เยี่ยงนี้

นี่แหละ!!
ความคิดนั้น
มันแรง
กล้า
จึงทำให้
ยิงสอง
ประกาย
รุนแรง

ดีจัง
ที่มี
ชีวิต
อยู่

ทุกครั้งที่ทาง
รอยสักของนาย
ที่กลกออกมา
ฉันจะนึกถึงนาย
เสมอ

คุณ
สุก
ไม่ไต้

คุณจะ
ไม่ลืมผม
ใช่ไหม

เข้ามา
เลย

ไอ้

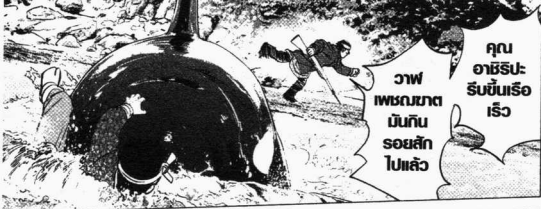

นั่นมัน
อะไร
!!

เรปุ่น
คามุข
!!

วาท
เพชฌฆาต
มันกิน
รอยสัก
ไปแล้ว

คุณ
อาชีร์ปะ
รับขึ้นเรือ
เร็ว

ที่จริงแล้ว
มันไล่ตาม
วาทมา
มันถึงได้มา
รวมตัวกัน
ในจุดนี้

เรปุน
คามุย
(เทพเจ้า
ทะเลลึก)
ไม่จู่โจม
มนุษย์

ว่า
“อิโซยั้งเคคคู”
(เทพผู้พาเหยื่อ
ขึ้นบก)”
อิโคอิคิคามุย”
(เทพผู้
กลั่นแกล้ง
วาท)

เพราะชั้น
วาทเพชฌฆาต
และถูกเรียก
ในฐานะเทพ
ผู้นำพาเนื้อที่
ขนาดราวกับ
ภูเขามาให้

และ
พวกเขาเอง
ก็กิน
“วาทเกยตื้น”
ที่ดูวาท
เพชฌฆาต
ไล่ให้ขึ้นมา
เกยตื้นบน
ชายหาด

เอา
เฮนมีคาสูอะ
กลับมา

ทำ
ยังไง
เล่า
!

哗哗哗哗

วาท
เพชรฆาต
มันโยน
เสนมิชชั่น

ทำอะไร
ของมัน
?

พฤติกรรม
แปลก ๆ ของ
วาทเพชรฆาต
ที่ยืนเหยื่อ
ที่จับมาได้
เช่นแมวน้ำ
ชั้นหรือคิดให้
ลอยขึ้นด้วยทาง
นั้น

ว่ากันว่า
เพื่อสอนวิธีล่า
ให้ลูก
หรือเพื่อทำให้
เหยื่อยอมสยบ
โดยสมบูรณ์

อาจจะ
เหมือน
ริโคชินท์
(โยนขึ้น)
ของหมี่
สีน้ำตาล

พวก
กองทัพที่เจ็ด
มันแย่งเรือ
ของชาวไออนุ
แล้วไล่ตามมา
แล้ว

ต้อง
ชิงเอาคืนมา
ตอนจังหวะ
นี้แหละ

จะเพื่ออะไรก็เถอะ
แต่ถ้าว่าฟัพพณมรด
มันไม่กินเหยื่อ
กันทีละที

มัน
เหนือ
ความ
คาด
หมาย

วิธี
ตาย
แบบนี้
...

ไม่จริง....
นี่มันอะไร
กัน....

**มัน
สุด
ยอด
ใบ
แหล
!!**

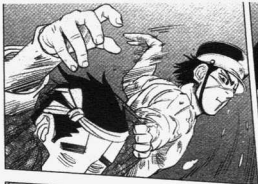

เฮ้ย
หัวใจเรา
อย่าหยุดเต้น
นะโว้ย

เวรเอ๊ย
ต้องโดดลงไป
ในทะเล
ที่เย็นฉ่ำหาย
แบบนี้แหละ
เนี่ย

อย่าดูนะ
คุณอาชิริปะ
!!

บ๊อง บ๊อง
บ๊อง บ๊อง บ๊อง
บ๊อง บ๊อง บ๊อง
(ข้าคือสึกิโมโต
คนอมตะ
นะโวย)

จะโดน
ลากแล้ว
จับไว้นะ
!!

ซบ

อย่างนี้
หน้พวก
กองพล
ที่เจ็ด
ได้แน่

ก

หรือ
จะกินซาก
ที่ฆ่ากันตาย
แล้วจมลงไป
ในกันบึ้ง
ล่ะ

ไปร่วมแก๊ง
กับชาวโอนู
เรอะ

เจ้า
สุกิโมโต้
...

แต่ถ้า
อยากกิน
วาฬ
เพชรฆาต
ที่อยู่บน
จุดสูงสุด
นั่น

ก็ต้อง
กลายเป็น
วาฬ
เพชรฆาต
แล้วต่อสู้
ชั้นจึ?

พวกวาฬ
เพชรฆาต
ที่รอรับวาฬนั้น
แล้วได้มันมา
อย่างง่าย
ตาย

พวกวาฬ
ที่มาชุมนุมกัน
ที่ปลานิน

“สุกโม่โต
คนอมตะ”
ริ

มีเพื่อนดี
นี่นา
ซิจาอิชิ

แอบ
ตามมา
เฉียบๆ
เลยได้เห็น
ของดี

ความ
เปล่งประกาย
ของนายเลย

ฉันจะ
ไม่ลืม

ตอนที่ 42 เร่บุญตามุข

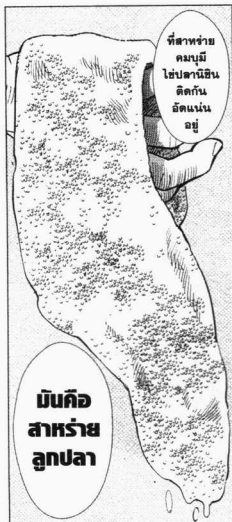

น่าทะเล
ที่ถูกข่ม
เป็นสีขาวนี้
ทั้งหมดคือ
อสุจิของ
ปลาอินทรี

อสุจิ
?

ที่สาหร่าย
คมบูมี
ใช้ปลาอินทรี
ติดกัน
ฉัดแน่น
อยู่

มันคือ
สาหร่าย
ลูกปลา

ขอขดี
ลอมมา
เต็ม
เลย

สาร
อาหาร
ชั้นยอด

ปลาอินทรีตัวเมีย
จะวางไข่ไว้ที่พืช
บริเวณชายฝั่งแล้ว
ปลาตัวผู้จะปล่อย
อสุจิทับลงไป

อสุจิ
?

กิน
เศษข้าว
ที่แห้งติด
ที่แขนเสื้อ
นี่มั๊ย
?

ไม่เอาอะ
กินข้าวขาว
มาแล้ว

ยังไม่ได้
ตองเกลือ
เพื่อถนอม
อาหาร
คงได้ละ
มั๊ยนะ?

หิวจังเลยแฮะ
กินสาหร่าย
ลูกปลาแบบนี้
เลยได้มั๊ยนะ
?

ตัดเชือกที่
วาฬเพศเมียขาด
แล้วกลับกัน
เดอะ

หนี่มา
จนถึงตรงนี้
น่าจะพอ
แล้วมั๊ย
?

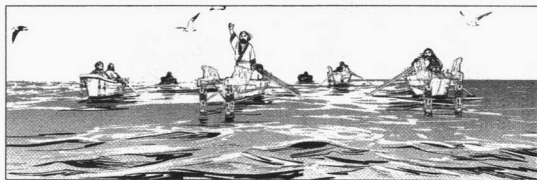
หมอนี่
มัน
น่ากลัว
ที่สุด
เลย

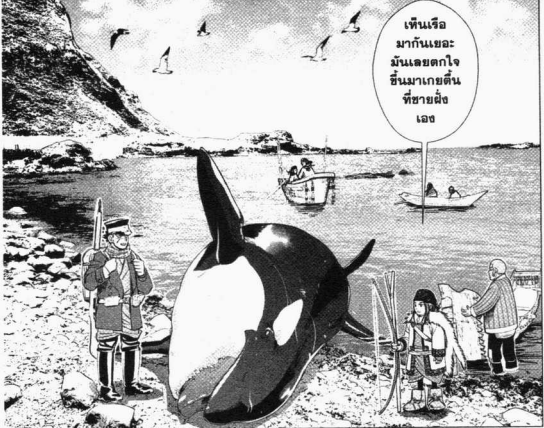

พวกคน
จากโคตันอื่น
เจอพวกเรา
แล้ว

เรือ
มาแล้ว
ละ

เห็นเรือ
มากันเยอะ
มันเลยตกใจ
ขึ้นมาเกยตื้น
ที่ชายหาด
เอง

ชาวอินุ
ที่อาศัยอยู่ใกล้ทะเล
ก็เรียกวาฬเพชฌฆาต
ว่าเรปูนคามุย
(เทพแห่งท้องทะเล)

เหมือนกับที่
ชาวอินุ
ที่ใช้ชีวิตบนภูเขา
อย่างฉันเรียก
หมีสีน้ำตาลว่า
คิมนคามุย
(เทพแห่งภูเขา)

ชาวอินุ
จะไม่ออกไป
ล่าวาฬ
เพชฌฆาต

เพราะคิดว่า
เป็นเทพ
องค์สำคัญ
ที่นำพา
เนอวาฟ
มาให้

คนพวกนั้น
พอรู้ว่าสิ่งที่
ลากเรือเรามา
คือวาฬเพชฌฆาต
ก็ตกใจกัน
ใหญ่

พวก
หม้อไฟ
สารีสารี
ของ
ภูมิภาค
ตินตี

วาท
เพศผมชาติ
เป็นเพื่อน
กับวาทไซม์มัย?
เนื่อวาท
อจ๋อชณะ

วาท
เพศผมชาติ
นี่อจ๋อชมมัย
?

อ้าว
สุดท้าย
ก็กิน
นี่นา

แต่กิน
เรูปนคานุษ
ที่มากษยตี้นตย
ที่รับชยพ้ง
นะ

แสดงว่า
ไม่กิน
เนื่อวาท
เพศผมชาติ
กันสินะ
เลย
เป็น
การ
ฆ่า
ที่ไร้
ประโยชน์
...

นี่จึง
เป็นโอกาสดี
ที่จะได้กิน
เนื้อแดง
แล้วนะ!

เพราะว่า
เนื้อแดง
เสีียง่าย
จึงไม่มีการ
กระจาย
ออกไป

แต่เนื่อวาท
ที่ฉันกินคือไซม์มัน
โตสัตว์หนัง
ที่เรียกว่า
"ซีโรเตะโมโน"

ถ้า
ของทอด
ดีกว่า
!

จริงสิ!
อุตสาหกรรม
ชิ้นไซม์มัน
มาตั้ง
ขนาดนี้

ถ้าอาหาร
พื้นฐาน
ของชาว
โคโน
จะเป็นของ
ประเภท
น้ำขุ่นนะ

จะทำเป็น
หม้อไฟหรือ?
พวกเราเอง
ก็กินวาทกับ
วาทเพศผมชาติ
ด้วยการต้ม
เหมือนกัน

อืม
หม้อไฟ
อีกแล้ว
หรือ

เอานี้
ไปแลกกับ
เครื่องปรุง
ที่หมู่บ้าน
ชาวประมง
ใกล้
มาแล้ว

ทันโฮมัน
วาทเพศฆาต
เอามาคว้ในหม้อ
เพื่อเอาน้ำมัน
ออกมา

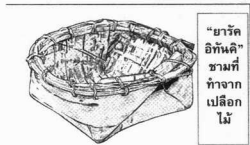
ของที่หมัก
และซุบแปง
แล้วเอาไป
ทอดด้วยน้ำมัน
จะเรียกว่า
"ทาสีทะอาเกะ"

ทาสีทะ
อาเกะ
?

เนื้อวาท
เพศฆาต
กลืนมัน
ไม่ค่อยดีเท่าไร
ต้องหมักด้วย
เหล้าหรือโซยุ
ไว้ก่อน

ทาสีทะ
อาเกะ
จึ

"ยารัด
อิทันคิ"
ซามที่
ทำจาก
เปลือก
ไม้

ใส่ลงไป
ในน้ำมัน

คลุก
แป้ง
มัน

ในยุคเมจิ
ที่ชอกโกโด
มีการปลูกมันฝรั่ง
ที่เฟื่องฟูมาก
วัตถุดิบในการ
ทำแป้งมันในยุคนี้
จึงเปลี่ยนจาก
แป้งดอกกลิลลี่
มาเป็นมันฝรั่ง
แทน

**ทาสึก:
อากาศ
วาฬ
เพชรฆาต**

ฮู้ ฮู้ ฮู้
ฮู้ ฮู้ ฮู้
ฮู้ ฮู้ ฮู้

ฮ้อน

ของแบบนี้
คงไม่มีใคร
เคยกินแน่ ๆ

ทาน
ล่ะนะ
ครับ

หมักซอส
ได้เยี่ยมเลยแถมทอด
ด้วยน้ำมันจากสัตว์
ทำให้ข้างนอก
กรุบกรอบด้วย

อืม
ใช้ได้เลย
นี่เขาเจ๋ง
!

คุณ
อาชิริปะ:
คนที่ทำให้
เฮมมีคาสุโอะ
ได้รับ
บาดเจ็บ
สาหัส
คือฉัน....
ฉันเป็นคน
ฆ่าเอง

วาฬเพชฌฆาต
ตัวนี้เป็นเทพเจ้า
แห่งความชั่วร้าย
ที่ฆ่าคนมาแล้ว
จึงกินไม่ได้

อาชิริปะ:
จัง
ไม่กิน
เหรอ
?

ที่เค้าว่า
ห้ามกิน
เวนคามุย
ที่กินคนมานั้น
อาจจะแค่รู้สึก
ชยะแซชง
เฉยๆก็ได้

ไม่ใช่ว่า
วาท
เพชฌฆาต
ตัวนี้
กินเสนมิ
ไปชะ
หน่อย

ฮินนา
ฮินนา

นั่นสินะ

เพราะฉัน
วาท
เพชฌฆาต
ตัวนี้...

แค่อยากกิน
ทาสีอะกา
เลยตีความ
คำบอกเล่า
ของชาวโอบู
ตามใจตัวเอง
ไม่ใช่รี

เพราะว่า
จะปล่อยหมีสีน้ำตาล
ตัวอันตราย
ที่รู้ถึงความอ่อนแอ
ของมนุษย์และจัดจํา
รสชาติเนื้อมนุษย์
ไปแล้วแบบนั้น
กดับสู้ป่าไม่ได้

เพราะฉัน
นอกจาก
หมีสีน้ำตาลแล้ว
เราจะไม่เรียก
สัตว์ตัวอื่นว่า
เวนคามุย
เลย

แต่เดิม
ที่เราเรียกหมีสีน้ำตาล
ที่กินคนว่าเวนคามุย
แล้วต้องจัดการมัน
ให้ได้มัน

เอา
สาหร่าย
ลูกปลา
ที่เก็บเมื่อกี้
มาทอดด้วย
ดีกว่า!

สำหรับ
ลูกปลา
เสียบไม้ทอด

น่าอร่อยดี
นี่หว่า
ชิราอิชิ

วาฟเฟิลขนาด
ซินนา

เฮ้อ

อาชิริปะ
จึง
นี้พิงพา
ได้นะ
เนีย

เสร็จแล้ว
เราไปเอา
สันหลังวาฬ
เพชรฆาต
กันเถอะ

สันหลังนี่
อ่อยหรือ
?

สายธนูนี้
ก็ทำจาก
สันหลัง
วาฬ

ถ้าเป็นของ
เรปูนคามุยะก็
ต้องเป็นคันธนู
ที่แข็งแกร่ง
กว่านี้แน่

สายธนู
ที่นำสันหลัง
มาทำให้แห้ง
แล้วหุบ
ให้ละเอียดนั้น
จะไม่ยืดหรือหด
เพราะความชื้น
และความ
แห้ง

โหม่นมัน
บินเข้ามา
ไม่ผิดแน่
ฉันเห็น
กับตา

เจ็บบ้า

ร้อยโท
สีรุ้มครับ

แต่ก่อนหน้านั้น
ต้องซ่อมบ้าน
ก่อนมีคนตายในบ้าน
ถึงเมียถึงลูกก็รู้สึกแหย่
จนอยู่ไม่ได้

มา
ลงทุนกับ
พวกเขา
เดอะ

ชีวิต
จะมีอะไร
เกิดขึ้น
บ้าง
ก็ไม่รู้

มันบิน
เข้ามา
จากไหน
เนี่ย

สัก
เด็กน้อย
ก็ยังมี

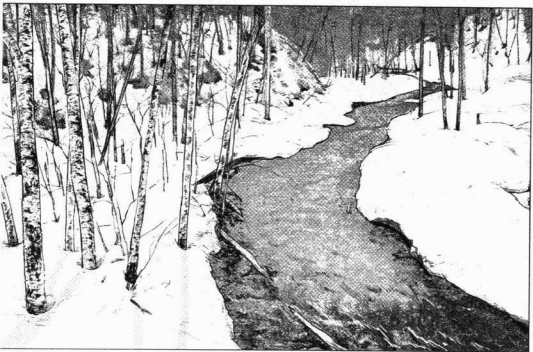
สิบตรี
โอกาส
เยี่ยมเยียนสุกะ
หายตัวไปจาก
โรงพยาบาล
ครับ

ไม่พบเห็น
พลทหาร
ระดับหนึ่ง
มีโคไตโคเอ
มาหลายวัน
แล้วครับ

และ
อีกหนึ่ง
เรื่อง

ทณิกาคี
นิปฮา
(คุณพี่ชาย)

ซา
ไม่เป็นไร
แล้วเหรอ
?

จะมา
บิวทำตัว
ไร้ประโยชน์
ไม่ได้แล้ว

กลับมา
แล้ว
คุณยาย

พวก
ล็กimoto
กลับมา
แล้ว
หรือ

ซินนา
ติชาร์ค

มีอะไร
หรือ
ไอโซมะ ?

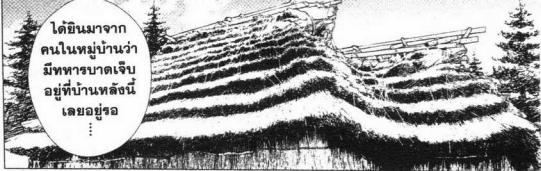

โหล่นแข็ง
เหมือนกัน
นะครีบเนี่ย
คุณยาย

๑๗

พลทหาร
ระดับหนึ่ง
ทานิกาคิ
เกินจิโร่

ได้ยินมาจาก
คนในหมู่บ้านว่า
มีทหารบาดเจ็บ
อยู่ที่บ้านหลังนี้
เลยอยู่รอด
...

เพิ่งจะได้
เริ่มถือไม้เท้า
เดินวันนี้เชอ

แล้วตั้งใจ
จะอยู่ทดแทน
บุญคุณ
ที่ช่วยเหลือ
ด้วย

หาย
จนกระทั่ง
เดินได้แล้วแท้ๆ
ทำไมถึงไม่กลับไป
หา ร้อยโทสิริภูมิ
ล่ะ?

อา

"เพิ่งเริ่ม
วันนี้"
สินะ

โนะ
ด้วย

โอกาส
ด้วย

คนที่ไป
ปฏิบัติงานกับแก
ไม่มีใครกลับมา
เลย

พวกสิบโท
ทามาอิ
เขา...?

สิบโท
ทามาอิ
ตอนนี้
ก็หาย
สาบสูญ

ถ้าชยับไม่ได้
ก็ใช้คนมาแจ้ง
สถานการณ์
ปัจจุบันได้
ไม่ใช่รี

หรือว่า
เพิ่งจะฟื้นสติ
"วันนี้" ละ
?

อะ อะ อะ อะ อะ อะ

สะกดรอยตาม
พวกนายพราน
น่าสงสัย
แล้วก็มีแต่ตัวเอง
ที่พลัดหลง
ออกมา

อ้าว
ยุ่ง
จัง

โอโฮมะ...
พาคณยาย
ไปจึและ
ของตัวเอง
ที

ซินนาคิ
ซาริค

ซินนาคิ
ซาริค

ซินนาคิ
ซาริค

!?

รู้อะไรมาจาก
สิบโททามาอิ
รีเปล่า
?

ถ้าจะใช้
ความรุนแรง
ทางนี้
ก็เตรียมจะสู้
เหมือนกัน

แต่
ปล่อยมือ
จากคุณนาย
คนนั้นซะ
นี่โคโตะ

…
ไม่ได้
รู้อะไร
หรอก

เป็นไป
ไม่ได้
!!

เข้าใจผิด
แบบนี้
ไม่ได้แน่

ทานิ
กาคิ
…

แกเป็น
คนฆ่าพวก
สิบโททามาอิ
ไชมัย
?

เมื่อที
...

ถึงจะ
คว่าบินไปได้
แต่ถ้าไม่มีไอ้
นี้ ก็ใช้ไม่ได้
หรอกนะ

มองปืน
ของตัวเอง
ใช้มั๊ย?

ถ้ายัง
ช่วยปล่อย
คนพวกนี้
...

สิบตรี
โลกาตะ

แค่จะลอง
หลอกล่อ
ให้พูดเรื่อง
แก่นี่
โกหกไม่เก่ง นะ
เลยนะ
ทานิกาคิ

ล้อเล่น
นะ

ไปกัน
เถอะ
นิโคโต

จะ
ทำเป็น
ไม่เห็น
ละกัน

ถ้าอยากจะ
ตอบแทน
บุญคุณ
อยู่ที่นี้
ก็ตามใจ

เจ้านัน
ตั้งแก๊ง
กับเด็ก
ชาวโบนและ
มีรอยสัก
หนงมนุชย์
ด้วย
หมู่บ้าน
ที่ใกล้ที่สุด
จากที่ฉัน
ได้เจอ
ก็คือ
ที่นี่

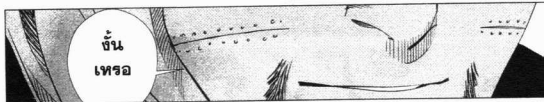
แล้วเห็น
สูกิโมไต
คนอมตะ
บ้างมั๊ย
?

อ้อ ใช่
ว่าแต่
...

โอโฮมะ
บอกคุณยายหน่อยสิ
ฉันต้องรีบออกไป
เดี๋ยวนี้แล้ว

ขอร้องล่:
โอโฮมะ

คุณ
ยาย
!!

ชินเก็ค
ซารัก

เอโฮปะ: รูเว?
(จะออกไปแล้ว
เหรอ?)

โอโฮมะ
หมอบลง
อย่าขยับ
นะ

โบลท์
ของปิ่น
เรา

เสียง
เมื่อกี้...
ขึงมาจาก
ระยะ
ค่อนข้าง
ไกลอยู่

ที่
เอาไป
ด้วย
เพราะ
แบบนี้
เอง
สินะ

ดูเหมือน
จะพลาด

ฆ่าง่ายา
ซะตรงนั้น
ก็ดีแล้ว
ไม่ใช่เหรอ
?

อย่าให้
เด็กติดยา
อย่างฉัน
ต้องทำอย่างนั้น
เลยนะ

ถ้าลงมือที่นั่น
ก็ต้องฆ่าผู้เห็น
เหตุการณ์
ด้วย

ว่ายัง
มันก็คง
ไม่มา
หรอก

ทานิกาคิ
เป็นผู้ชาย
ที่จริงจัง

อุตสาหกรรมยาสูบ
สืบทอดมาดี
แล้วแต่ทำ
เรื่องที่ชวนให้
ไปหลอก
พันโทสิริภูมิ
เนี่ย

หลบซ่อน
อยู่ที่หมู่บ้าน
ชาวโลนุ
จนกว่าจะ
ฟื้นตัวอย่าง
สมบูรณ์

เพื่อ
ไม่ให้พวกเรา
รู้ที่อยู่ก่อน
ร้อยโทสิริภูมิ
เลยเลือก
ไม่ใช่คน

แล้วไปเจอ
ร้อยโทสิริภูมิโดยตรง
เพื่อบอกเรื่อง
การก่อกบฏ
ของพวกเรา
ไม่ผิดแน่

เพราะฉันจะคิดว่า
พวกสืบทอดมาดี
เกลียดต่อทานิกาคิ
ไม่สำเร็จ
แล้วโค่นแผ่นดินกลับ
ก็เป็นเรื่องปกติ
ใช่ไหม

ไม่เป็นไร
หรอก
คุณชาย
หลบไป
เถอะ

ต้อง
สู้
เท่านั้น
!!

แต่
ไม่มีปืน
แบบนี้
จะสู้กับ
เขียนซุ่มยิง
นั้นได้ยังไง
...!?

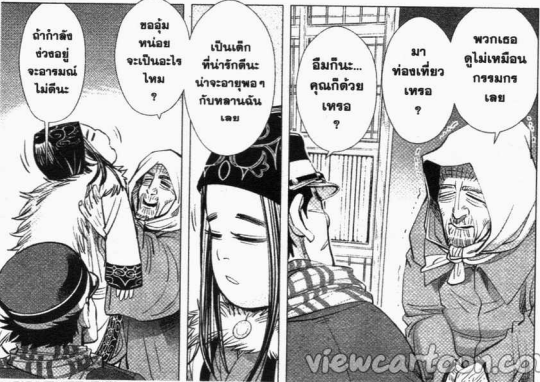

บ้านพักหลังอื่น
ห่างจากลานปลานิชิน
ที่พบกับเฮนมิคาสุโอะ
ประมาณ 12 กิโลเมตร

ด้านอน
คำขอร้อง
ริมชายฝั่งทะเล
คงเหลือตาย
แน่
แถมเหล่า
ก็มีด้วย
เจมาสนุก
สุดเหวี่ยง
กันเถอะ

โชคดี
นะเนี่ย
ที่หา
ที่นอน
ได้

ถ้ากำลัง
ช่วยชอลู
จะลาจรมณ์
ไม่ตื่น

ชอลู่ม
หน้อย
จะเป็นอะไร
ไหม
?

เป็นเด็ก
ที่น่ารักตื่น
น่าจะอายุพอๆ
กับหลานฉัน
เลย

อืมกินะ...
คุณก็ด้วย
เหรอ
?

มา
ท่องเที่ยว
เหรอ
?

พวกเขา
ดูไม่เหมือน
กรรมกร
เลย

คงมี
สายเลือด
คนรัสเซีย
ปนอยู่ด้วย
สินะ

เป็น
สีดวงตา
ที่สวยงาม
จริงๆ

อู๊ด ๆ
มีสีเขียว
กระจาย
อยู่ในข้างใน
สีฟ้าด้วย

ตอนที่ 44 เฝ้าโจมตี

ชื่อใน
ใบตำมโนคชั่ว
ก็ต่องมี
ไมไซซี

ชื่อ
ญี่ปุ่น
?

นั่นสินะ
ไม่เคยตาม
มาก่อน
เลย

ฉัน
เทรจ

“อูเมโตะ”
ก็มิมีผล
แบบนี้
เหมือน
กัน

ผลบน
ใบหน้าสดใหม่
ที่เหมือนตอนนี้
จะมีเลือด
พุ่งออกมา
อยู่

ก็
ควาจิโร่
ละนะ

แต่คนที่
ซ่อนความ
โหดเหี้ยม
ไว้

อูเมโตะ
?
เพื่อน
ของคุณ
เทอ
?

อูเมโตะคาสึโนะชิน
(นักรบหน่วยชินเซ็น)
ผู้กล้าที่อาสาเข้าช่วยเหลือ
ไซโด้ฮาจิมะในช่วง
“เหตุการณ์ร้านเทนมัง”
จากตอนนั้นทำให้ได้รับ
บาดเจ็บขนาดใหญ่
ที่หน้า

โออิชิ
คุวา
จิโร่

ฉันขอ
เสียมารยาท
หน่อยนะ

ตาแก่นี้
เพี้ยนชิเปตา
เนี่ย

.....

เป็นนักรบ
ที่ได้รับความไว้วางใจ
จากคองโดอิซามิ
อิจิกาคะโทชิโงะ
เป็นมือสังหาร
ที่ได้รับการขนานนามว่า
"คุวาจิโร่จอมพิศคน"
เป็นชายโหดร้าย
ที่ยอมทำทุกอย่าง
เพื่อความสำเร็จ

อาชิชิปะจัง
คุนเชียงแจง
ตินะ

เป็น
คุณปู่ที่
แปดกั
นะ

ทำ
เลียน
แบบ
ขึ้นมา
ซะ

แต่จะยิง
กับอัตรา
ความแม่นยำ
ทางนี้
เหนือกว่า

ใช้กระสุน
ที่เล็กกว่าปืนไรเฟิล
ของทหารรัสเซีย
ถึงจะยิงโดน
2-3 นัด ก็ไม่ตาย
จึงถูกเรียกว่า
ปืนไร้อังหาร

ปืนทหาร
เดินเท้า
รุ่นปีสามสิบ
นี่

ฉัน
บอกกับเบ็องบน
มาตลอดว่า
ประสิทธิภาพของ
ยุทธวิธีขู่ยิงระยะไกล
ได้รับการจับตามอง
ตั้งแต่สงคราม
ปลดปล่อยอิสรภาพ
ของอเมริกา
แล้ว

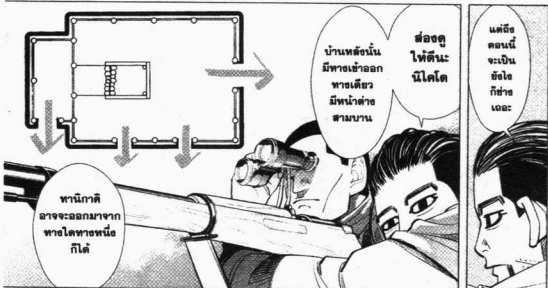
แต่ถ้า
เป็นฉัน
ในระยะ
สามร้อยเมตร
ก็สามารถ
เด็ดหัวศัตรู
ได้อย่าง
หมั่นยำ

ถึงจะเป็น
ปืนที่ยอดเยี่ยม
แต่ถ้าอยู่ในมือ
ทหารธรรมดา
ระยะแค่หนึ่งร้อยเมตร
จะสร้างบาดเจ็บสาหัส
ให้ศัตรูยิ่งยาก

นั่นเพราะ
มันเข้ามือ
กับฉันใจ

กองพลที่เจ็ด
ต้องประสบ
ความยากลำบาก
กับทหารรัสเซีย
ที่ใช้ปืนกล
แม้กิมมิงจก
ป้อมปราการ
หิน

สร้างหน่วยที่มี
ความสามารถ
ในการยิง
ที่ละเอียดอ่อน
แบบฉัน
คงไม่ตายกัน
เยอะแบบนั้น
แน่

มันพับ
หน้าตาข
ลงมา

นั่นสิ
นะ

โฮตันหู
(หม้อ
ขนาด
กลาง)

โปอิส
(หม้อ
เล็ก)

คาปาจิริ
อาปุด
(ตะขอ
เกี่ยว
อินทรี)

พอดิต
เรื่องของ
เจ้าพวกนั้น
ดีแล้ว
สาเหตุที่มัน
อยากฆ่าเรา
คงมีแค่
เรื่องนั้น

เจ้าพวกนั้น
ไม่ใช่คน
ของกองพล
ที่เจ็ด
และก็ไม่ใช่
ใครที่โชน
อีกแล้ว

คนที่ว่านั่นคือ
สิบตรีโอภาตะ
เองเหรอ

หรือว่า
สิบโท
ทามาอิ
ก็ด้วย

ที่ตั้งใจ
จะหักหลัง
ร้อยโท
สิริมิ

แต่
เป็น
ศัตรู
ของ
เรา

มีคนที่
ไม่คิดที่จะ
ติดตาม
อุดมการณ์
อันยิ่งใหญ่
ของร้อยโท
สิริมิ

แต่
เนื้อแท้
อาจจะ
เปราะบาง
ก็ได้

ถึงตาย
สัมพันธมิตร
เป็นกลุ่ม
ก่อน
เหนียวแน่น
เพราะ
สงคราม

สุดท้ายแล้ว
กองพลที่เจ็ด
ก็แตกสลายย่อยยับ
ที่รวมตัวกัน
จากแต่ละที่
ของญี่ปุ่น

หมายความว่า
มีคนที่คิดจะ
หักหลังร้อยโท
สิริมิเหรอ
?

เป็นใคร
เหรอครับ
?

สมมติ
ถ้าเป็นอย่างนั้น
แกจะอยู่ข้างใคร
?

ถ้า
อย่างนั้น
ต้องเข้าไป
ซ่อนตัว
ใกล้ๆ
บ้าน

มันอาจจะ
รอดจนถึง
กลางคืน
แล้วอาศัย
ความมืด
หลบหนี
ออกไป

ชายที่
กันแดง

.....

มันใช้
กล้องส่อง
ทางไกล
มองมา
ทางนี้

รอ
เดี๋ยว
ครับ

คราวนี้
มีการขับ
เล็กน้อย
ตรงหน้าศาล
บ้านชาย
สุด

เก็บ
กล้องส่อง
ทางไกลละ
มันสะท้อน
แสง
ต่อไป
เราจะ
ซ่อนตัว
แล้วยิง
จากมุม
อื่น

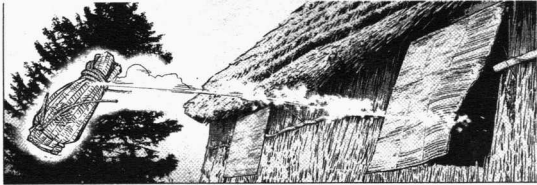
หน้า
ต่ำ
ตรง
กลาง

มัน
หลอกขยับ
กลิ้งสอง
ทงกล

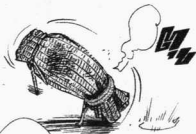
ชิงโค่นแล้ว
แต่ไม่มีเสียงซู่
เลย

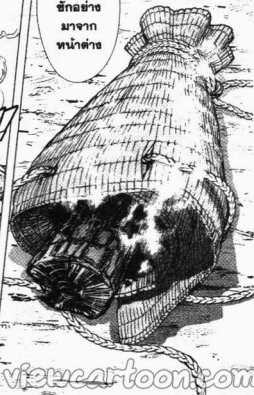
ดูเหมือน
มันจะเผา
ที่ก่อไฟ
แล้วท่อ
ด้วยเสีย

คิดจะ
สร้างบ้านควีน
แล้วกระโถน
ออกมาสึนะ

มัน
ทิ้งอะไร
ซึกลงอย่าง
มาจาก
หน้าต่าง

มันนำหน้า
ไปก่อนแล้ว
ก้าวหนึ่ง

ในระหว่างนี้
มันกำลังเตรียมตัว
หนีออกจาก
ทางจุดบอด
โดยสมบูรณ์

มันเป็นวันนั้น
ก็เป็นกับดัก
ให้พวกเราสนใจ
ที่ตรงนั้น

ซาเจิบ
แบบนั้น
มันไม่หนีออก
ทางข้างหน้า
แน่ๆ

ฮ?
?

แล้วจะ
กลับมา
ซ่อมให้
แน่ๆ

ขอโทษ
ที่ทำกำแพง
พังนะ
คุณยาย

คามุซุทาระ
ทานิกาตินิป
ปาเอปุนคินเน
วา อุโนเคเร ยัน
(ขอเทพเจ้าจตุรมุขครอง
ทานิกาตินิปปา
ด้วยเถิด)

อยากให้อริ
รู้สึกสบายใจ
ตอนที่นอนอยู่
เฉยแอบซ่อน
เจ้านี่ไว้

อาชิชิปะ
บอกไว้

นี่มัน...
หรือว่า
...

ทานิกา
ตินิปปา

**ปืนไรเฟิล
แบบลูกเลื่อน
ของ
นิเวเกิตส์โซ
:
!!**

โดนเข้า
ซะแล้ว

แต่
บาดเจ็บ
แบบนั้น
คงหนีไปได้
ไม่ไกล
หรอก

มาล่า
ทานิกาคิ
กัน

กระสุน
ซองรุ่นปี 30
มันเร็ว
ไม่สามารถใส่
ในปืน
รุ่นมูราตะ
ซองนี้เส
ได้

มีกระสุน
ที่ถูกบรรจุ
อยู่แค่นัดเดียว
เป็นนัดสุดท้าย

การ
ตัดสินใจ
ครั้งนี้

ฉัน
จะทำให้แก
ต้องเสียใจ
ที่กระสุนนัดแรก
ไม่สามารถ
จัดการฉัน
ได้

กระสุนปืน
มูราตะ
11 มม.

นอกจากขนาดที่ต่างกันแล้ว
ปืนมูราตะใช้ดินปืนสีดำแต่ปืนไรเฟิล
รุ่นปีสามสิบจะใช้ดินปืนไร้ควัน

ดินปืนไร้ควันที่ใช้ในกระสุนปืน
รุ่นปีสามสิบนั้นจะมีความรุนแรงมากกว่า
ดินปืนสีดำที่ใช้กันมาและมีระยะยิงที่ยาวกว่า

กระสุนปืนไรเฟิล
รุ่นปี 30
6.5 มม.

หากอัดดินปืนไร้ควันลงไปในกระสุนปืนมูราตะ
แล้วยิงออกไปแรงอัดที่สูงเกินไปจะทำให้ปืนพัง
หรือหากยิงออกมาในรูปแบบของหัวกระสุนที่
ไม่เหมาะสมกับความเร็วสูงทำให้เกิดการต้านอากาศ
และความแม่นยำลดลง

ไม่มี
เหยื่อชนิดไหน
ที่มีวิธีหนี
โดยไม่ทิ้ง
ร่องรอยไว้

ตอนที่ 45 ทักษิณาทิพรานมาทัก

"รอยเท้า
บนพื้นหิมะ
จะเด่น
สะดุดตา"

"หญ้าและ
ใบไม้แห้ง
ทำให้
มองเห็น
ได้ดี"

เหตุผล
ที่ดูคนหนาว
เหมาะสม
กับการ
ล่าสัตว์
คือ

ภูเขา
ในฤดูใบไม้ผลิ
ที่ยังมีหิมะ
เหลืออยู่
ทำให้ผู้ล่า
ได้เปรียบ

เข็ญ
เข็ญ

มันยัง
ไม่เห็นปืน
นี่แน่

ควรจะ
ตักขุมโจมตี
แล้วจัดการ
สินะ

แต่จะ
บอกว่าไม่ได้
ถูกข่มขู่อยู่
ก็ตจะเป็นการ
ตักขุมฝ่าย
ไปหน่อย

ไมสินีโคโต
ไม่อ่อนแอ
ขนาดนั้น

ถ้าจัดการ
สิบตรีโลกาตะ
ก่อนนิโคโต
จะหนีไป
ก็เปล่า

คลุมผ้า
ที่ทำให้
สกปรก
ไว้

ต้องหนีต่อไป
เพื่อรอโอกาส
นะ

แค่นัดเดียว
จัดการ
ทั้งสองคน
ในเวลา
เดียวกัน
ไม่ได้

มันแต่
สะดุดตา
แม้จะ
มองจาก
ที่ไกล ๆ

เงาของหัว
และบ่า
ของมนุษย์

จะรักษากระยะ
ด้วยชาคุนี่
ไปได้ถึง
เมื่อไหร่

รอย
เท้า
หมี

เหยียบ
รอยเท้า
แล้วเดินไป
ดีกว่า

หมีแม่ลูก
จะให้ลูกเดิน
บนรอยเท้า
ของแม่
ของ
ลูกหมี

เป็นภูมิปัญญา
ของหมีที่แม่แต่
นายพราน
ยังเคยพลาด
มอไม่ออก

ไม่ว่า
ทางไหน
พวกเราก็
กลับไปหา
ร้อยโทสีจิม
ไม่ได้แล้ว

ไม่ใช่เรื่อง
ผมจะต้องจับรู้แล้วว่า
ทานิกาคือจะรายงาน
ร้อยโทเรื่อง
คนต่อต้าน
ที่เหลือนอยู่

คลาดกัน
เรียบร้อย

พระอาทิตย์
จะตกดิน
แล้วด้วย

จะ
ทิ้งกัน
รี

สำหรับผม
เรื่องทองคำ
จะเป็นข้อยง
ก็ช่าง

อยากจะขยี้
สก็โมไตไซจิ
ให้เจือขึ้น
แม้ซักวินาที

ทานิกาคิ
ลบรอยเท้า
หมีสีน้ำตาล
ออก
เพื่อความ
แน่ใจ

เจ้าของ
รอยเท้า
ฝังไว้สินะ

เจ้าซึก
นี่มันจะวนเวียน
รอบกว่าตัวนี้
ทุกวันจนกว่า
จะมันจะกิน
ได้

ดูจากสภาพ
ลายเท้าหมี
ที่ละลายคง
น่าจะมา
ตอนเช้า

หม้อ
ออกจาก
การจำกัด
มันจะ
กินเหลือ
ไม่ได้
จนกว่า
ก่อนที่
พวกร
จะหล
ออก

มันจะกิน
จนตัน
บัตเตอร์เบอ
เพื่อขับ
"ก๊อลูจจาระ"
ที่แข็งสะสม
อยู่ที่ขาก

ขอจุดไฟ
ได้ไหมครับ
?

อยาก
กลับ
บ้านเกิด
ที่ฮิซึโอะกะ
แล้ว

เกินทน
แล้วนะ
ครับ

ที่
ฮอกไกโด
เวลานี้
หนาวเย็น
ที่ฮอนชู
บนดิน
และฮิคุ
หลายๆ
อย่าง

ก็ตี
สิครับ

จะได้
ประหมัด
เวลา
ค้นหา

ถ้า
จุดไฟ
มันจะเป็น
การเผา
ตำแหน่ง
ตัวเอง
ขึ้นมา
และจะ
ถูกโจมตี
ในความมืด
เอาได้

ขอล
นายพราน
คนอื่นรีบล่า?
ทานิกาคิ
คงไม่จุดไฟ
หรอก

เขา
แอบ
เข้าไป
ใกล้ๆ
กัน

เข้า
วัน
ต่อมา

นั่นควีน
จากการ
จุดไฟ

เธอกำลัง
ส่องทางไกล
มานี่

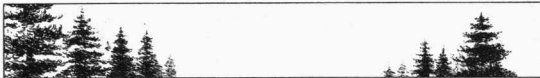
ผมเป็น
เหยื่อล่า
เทรอน
เนี่ย

ถ้ามีรอยเท้า
ของทานิกาคิ
ก็ส่งสัญญาณ
มา

เข้าไป
ตรวจสอบ
ดูซะ

ต้องเอาหิมะ
ใส่ปาก
เพื่อไม่ให้
ลมหายใจ
สีขาว
ถูกพบเห็น

มันกำลัง
วางแผน
อะไรอยู่
?

ต้อง
เป็น
กับดัก
แน่

สำหรับ
หมอนั้น
เรื่องจุดกองไฟ
นี้เป็นไปไม่ได้
เลย

เอ้อ
อूंจ้ง

จะว่าไป
ทานิกาคิ
มันจัดการ
กวางตัวนี้
ได้ยังไง
?

เราเอง
ก็กินน้ำ
นมนี้
ตั้งนาน

หิว
แล้ว
ตัวย

สิบตรี
โอภาตะ
อยู่ที่ไหน
?

ถึงยัง
ไม่ออกมาช่วย
ทีโคโดริค

ทำไม
สิบตรี
โสภาตะ:

สังหรณ์ใจ
ว่ายัง
ออกไป
คงไม่

ถ้ายังออกไป
มันจะต้อง
เห็นแสง "แวบ"
ที่เกิดจาก
การยิงแน่

แสดงว่า
ตอนนั้นมันคง
กำลังหาตำแหน่ง
ของเราอยู่
แน่ ๆ

ทวนภาคี
มันเล็ง
จึงหวนอยู่
ชั้นเหนือ

รีบยิง
สิโว้ย
ไอ้เวร
โสภาตะ:

ไอ้

รีบ
ยิง
เร็ว ๆ
สิ

ตั้งได้
แล้ว
!!

ฮุนเปะ รีมุชเช
(ระบำวาฬ)
เป็นการเดินร่าเพื่อ
แสดงความขอบคุณ
ต่อวาฬที่มาเกยตื้น
ทำให้ได้รับ
ความช่วยเหลือ
จากความหวือโฮย

คิดค้น
จากการที่
อิก้า
พบเจอวาฬ
แล้วส่งเสียง
ร้องออกมา

ตอนที่ 46 ลงโทษ

เสียงนี้
มัน...

มิซึมะ
จ

ตำแหน่งที่อยู่
ถูกราชอาณ
ไพบที่ร้อยโท
สึรุมิแล้ว

ทังสึบตรี
โอคาตะ
ทังบิโกโด
ถูกระงครอยตาม
บาทลอด

ทำไม
นายถึง
มาอยู่
ที่นี่?

สิบตรี
โสภาต:
ถูกร้อยโท
สิริภูมิ
แอบเฝ้า
๑

เพื่อให้
เผยที่ซ่อน
ของกลุ่ม
ผู้แหกกฏ
ออกมา

ถ้ามิซึมะ
ไม่ประมาท
แล้วออกมา
คนที่โดน
คงเป็นเรา
ไปแล้ว

เวรเอี้ย
จัดการ
พลาด
ชั้นรี...

มิซึมา
เหรอ
?

ต้องรีบมา
ทานิกาคิ
ก่อนที่
ร้อยโทสิริมิ
จะตามมา

อุตสาหกรรม
เรื่องการ
สะกดรอย
แล้วแท้ๆ

อย่ายิง
หัวเจ้านั้น
นะ

มิซึมะ
ครับ

อย่างไร้แต่
ได้รับการ
ยอมรับ
เลย

กลับโดน
เพิ่งเล็ง
เผ่าร้างจาก
เบื้องบน
อีก

ประสา
สัมผัส
ดีเกินไป
แล้ว

เร็ว
แฮะ

คาดว่า
เสียงปืนเมื่อครู
คือการต่อสู้ของ
โอกาตะกับมิซึมะ
ที่ถูกสำรวจ
การสะกดรอย
ตาม

ดีมาก
ดีมาก

ดูเหมือน
นิโคโต
ยังมีชีวิตอยู่
ครับ

เด็ดหัว
มัน
ได้เลย

โอกาส
เรียนรู้อะไร
เรื่องนี้
มาจาก
สนามรบ

โอกาส
แต่ทำให้
บาดเจ็บ
หนัก
โดย
ไม่ช้า

ถ้ามีคนตาย
ยิ่งก็ต้องปล่อยทิ้งไว้
แต่ถ้ามีคน
บาดเจ็บหนักเกิดขึ้น
จะเกิดการหยุดไล่ตาม
และเสียงร้องโหยหวน
จากความเจ็บปวด
จะทำให้ความฮึกเหิม
ของหน่วยลดลง

ตามมัน
ไป

มันหนีไป
ทางทิศ
เหนือ

ทั้งสิบตรี
โอกาส
ทั้งนี้โคโต
ก็ไม่มีเหตุผล
ที่จะไล่ตามเรา
แล้ว

เมื่อเป็น
แบบนี้
...

เหลือหู
อยู่ข้างเดียว
มันดูไม่สมคุด
กันเลย

คำว่า
การเป็น
หนุ่มหล่อ
ชายขวา
มันต้อง
สมคุด
เท่านั้น

แต่กองพล
ที่เจ็ดเลือก
ตรงกลาง
ระหว่าง
นั้น

คือ
เดือนหู
เดือนจุมูก
แล้วความ
ท้อง

คือเดือนหู
เดือนจุมูก
แล้วเนรเทศ
ออกไป

แกต้อง
ความท้อง
ตรงจุดที่
หลบหนี
นี้เลย

ถ้าเป็น
กลุ่ม
ชินเซ็น

มีพวก
แหกกฏ
คนอื่น
มีใคร
อีก

กระ
รอก
บิน
เอ
โตะ

บอก
ชื่อมันมา
มิไคโด

ใช้หน้าปก
เล่นเกม
ตัดแปะใบหน้า
ติ่มมัย

มันถือได้เป็น
รูปทรงที่ไม่น่า
สออารมณ์
เอาซะเลย

จุมุกนี่
เป็นจุมุก
ของคนที่
ทรยศ
สินะ

เชิญสนุก
กับทุกคน
ให้เต็มที่
เลยครับ
พันโทสิริรมิ

จันจ:
ให้แกฆ่า
สุกิมโด้

โคมิยะ
ที่อยู่ตรงนั้น
ครับ

ถ้าฉัน
ก็จุมูกนั้น
...

เดี๋ยวลี
มันมาแล้ว
แล้ว

ສຸກໂມໂຕ
ໄຮວ
...

รอยสัก
ที่พวกเรามีอยู่
ตอนนี้เป็นของ
ที่คนแฉ่วนะ
?

ตอนที่ 47 ตอกปลาอีโก

และกิตา
ตาสง
ชุ่มช้ำ
ก็แหกคอก
แล้วถูกจับ
ได้

ฉันคือ
ราชา
แหกคอก
เพี้ย

ตาลุงปีศาจ
ฆาตกร
ต่อเนื่อง
ที่อยู่ลาน
ปลานินฮิน

คุณ
จุก
โม่งได้
...

ตาลุง
นายพราน
ที่ไล่ล่า
หมาป่า
ตัวสุดท้าย

ตาลุง
ที่ถูก
กองพล
ที่เจ็ด
ยิงหัว

ตาลุง
ที่ชีวิต
และทะเล
เพราะ
เหล่า

ก็ที่
เพื่อเจอ
มาเมื่อ
ไม่นาน
นี่เอง
เล่า

อิจิกาคะเน็ช
...เป็นคน
แบบไหน
กันนะ

ที่ร้อยโทสิริภูมิ
มีอยู่ซิวาอิชิ
เห็นแค่ผืนเดียว
ไซ่มัย
?

มั่ง
นะ

ถ้าหา
อิจิกาคะเจอได้
ก็มีความเป็นไปได้สูง
ที่จะรวบรวมรอยสัก
ได้ในทีเดียว

อิจิกาคะ
อาจจะรวบรวม
นักโทษ
แล้วตั้งกลุ่ม
พรรคพวก
ขึ้นมาก็ได้
ขึ้นสินะ?

พวกนักโทษ
ยังพูดกันอยู่เลย
ว่ากิน
"เนื้อมนุษย์เจือก"
เข้าไปรีเบล่า

เป็นคนที่
ดูอ่อนวัยจนดู
ไม่เหมือนว่า
อายุเกิน 70
แล้วเลย

ว่ากันว่าถ้ากินเนื้อ
มนุษย์เจือกเข้าไป
จะได้รับชีวิต
อันเป็นนิรันดร์และ
ความเยาว์วัยมา

สัตว์ประหลาด
ที่มีครึ่งบน
เป็นมนุษย์และ
ครึ่งล่างเป็น
ปลานะ

มนุษย์
เจือก
?

พอมิชีวิต
ยืนยาว
ก็ได้แต่เฝ้าดู
วาระสุดท้าย
ของคน
ตัวเอชรัก

มี
ตำนาน
ที่
เรียกว่า
ภิกษุณี
ยาโอะ
เป็น
มีสภาพ
ไม่แก่
ไม่ตาย

ความขมขื่น
ของการที่
เมื่อถึงเวลาตาย
แต่กลับตาย
ไม่ได้จริงแหรอ
...

เด็กสาว
บวชเป็นแม่ชี
มีชีวิตอยู่
หลายร้อยปี
จนสุดท้าย
ก็หายจากโลกนี้
ไปสู่อุโมงค์
ที่ไร้ทางออก

พวกเรา
เรียกการ
ไปลอบ
เปลือกไม้ว่า
"อัคเคปุบ"

ตุลิต
สุกไม้ได้

นี่คือ
ต้นโอเชียว

ก่อนกลับ
โคทัน
เราแวะลอบ
เปลือกไม้
กลับไป
กันเถอะ

ในฤดูนี้หิมะ
ที่อยู่กับรากไม้
มันเริ่ม
ละลายต้นไม้
ที่ดูดซึมน้ำในดิน
จะลอบเปลือกไม้
ออกง่าย

ถ้า
เลยฤดูนี้ไป
ไม่มีหิมะแล้ว
เปลือกไม้จะ
ติดแน่น
กับลำต้น
ทำให้ลอบออก
ยากมาก

ชุดกิโมโน
ที่จับสวบอยู่
ก็ฉีกจาก
เปลือกไม้
ของต้น
โอเชียว

ทั้งเชือก
ทั้งดุม
ก็ทำจาก
เปลือกไม้
เหมือนกัน

ลอบออก
มาแล้ว
จะใช้ทำอะไร?
ใช้ทำพินิจ
?

เฮ้!
สุกไม้ได้
นายนี้
ช่างเป็น
ผู้ชายที่ไม่รู้
เรื่องอะไร
เลย

สามารถ
ลอกตั้งแต่
โคนต้น
จนถึง
ปลายยอด
ได้ในที่
เดียว

หวัด
หวัด
หวัด

เอา
ทั้งสองคน
ก็อย่ามัวแต่
ดูมาช่วยกัน
ด้วยสิ

ปกติจะใช้
ของพวกบุหรี
ในการเช่นไหว้
แต่ไม่มีใคร
เอา
ลูกอม
ออกมา
ซะ

เพราะ
ฉัน
จึงต้อง
มีของ
เช่น
ไหว้

การลอก
เปลือกต้นไม้
คือการใช้
เชือก
ที่แน่น
ลำคูดู

แล้วเหลือ
"ห่อข" ซึ่งคือ
เปลือกไม้
หวนหวนเหนื่อ
ที่มีความเบา
เอาไว้

ถ้าลอก
เปลือกไม้
ออกหมด
ต้นไม้มันจะตายจึง
ต้องเอาหางค่าน
"หัดง" ซึ่งเป็น
เปลือกไม้
หวนค่านหัดคไต
ที่มีความหนา

คามุย โคชนเท
คูอาพูบุดัน นา
(ขอรับ
เครื่องนุ่งห่ม
ของท่านเทพ)

เปลือก
ส่วนนอกที่แข็ง
เอาทิ้งไป แล้วเอา
เปลือกส่วนใน
ไปจุ่มใน
บ่อน้ำพุร้อน
หรือแช่น้ำ
ขี้ต

เอาส่วนหนึ่ง
ของเปลือกไม้
ที่ลอกออกมา
ผูกเป็นสายคาด
เพื่อไม่ให้กิโมโน
หลุดไปตาม
ลม

ใจดี
และ
เอาใจ
ใส่
จัง

นำมาดัด
อย่างระมัดระวัง
เป็นผ้าตัดชุด
ที่เรียกว่า
อิตตชูช

อิตตชูชามิโบ
มีความทนน้ำ
และอากาศ
ถ่ายเทได้ดี
เป็นชุดกิโมโน
ที่ทนทาน
มาก

ชุดกิโมโน
ที่ตัดด้วยผ้า
อิตตชูชนั้นคือ
อิตตชูชมิโบ

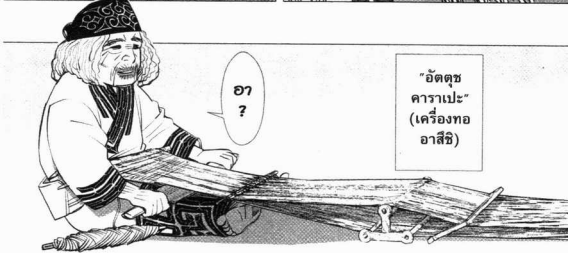

"คา
คา
คุด"
(ก่อน
ตัด)

หมั้นพัน
เป็นเกลียว
แล้วทำเป็น
เส้นด้าย

เส้นใยบาง ๆ
ที่ทับซ้อนกัน
เป็นชั้น ๆ
จะถูกลอกออก
ทีละแผ่น ๆ

อว
?

"อัตตช
คาราปะ"
(เครื่องทอ
อาสีริ)

นี่ตุสิ
สุกิไม่ได้
ตอกฟูคูกุไซ
มันบานแล้ว
ละนะอะ
?

แถม
น่ารัก
จัง

แค่ลอก
เปลือกต้น
โอเอียว
มันใช้ทรง
ขนาดนี้
เลยนะ

เอาละ
เท่านี้ก็
เพียงพอ
ที่จะเป็น
ชุดก็ไม่
ลำบาก
สำหรับ
หนึ่งคน
ได้แล้ว

จिरาธิ
อาบไป

พวกเขา
เรียกว่า
"ดอกอิโท"

อิโทเนี่ย
มันปลา
น้ำจืด
ไม่ใช่เหรอ
?

ฤดู
ใบไม้ผลิ
มาแล้ว
ละนี่

การที่ดอกไม้
ชนิดนี้บาน

เป็นสัญญาณว่า
ปลาอิโท
จะขึ้นมาจาก
แม่น้ำ

ปลาอิโท
จะปรากฏตัว
เมื่อถึงฤดู
ใบไม้ผลิ

จะจับได้
ซึกตัวมัย
นะ
?

เห็นว่า
มันคล้าย
กับปลา
ทูน่า

ได้ยิน
มาว่า
ปลาอิโท
ค่อนข้าง
อร่อยเลย
ทีเดียว

ลอง
ทำ
มัย
?

กับดัก
ราวโคมับ
ที่ใช้จับปลา
คาจิกะ
ก็ใช้จับ
ปลาอิโท
ได้นะ

อะไร
ล่ะนั่น
?

แต่ถึงจะ
เป็น
ปลาโอคัมป์
ที่ใหญ่
ขนาดไหน
...
ก็คง
ไม่สามารถ
จับอ็ว้จ
อันเนเจป
คามุย
ได้หรอก
มัน
น้ำหนัก
มาก

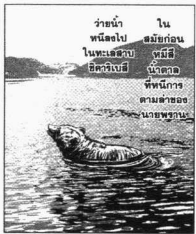
เป็น
จอมตะกละ
กินทุกอย่างที่
จะคลอยกินเด็กที่
ตกลงไปใน
แม่น้ำ

ปลาโอโท
พอโตขึ้น
มันจะมีขนาด
มากกว่า
7 ชาติ
(ประมาณ
2 เมตร)

ปลาโอโทนั้น
มีขนาดตัว
ถึง 25 คัง
(ประมาณ
45 เมตร)
เจอปลาโอโท
ขนาดยักษ์
ที่มีขาหนัก
ของหมีสึน้ำตาล
ไหลออกมา
จากปาก

อ็ว้จ
อันเนเจป
คามุย
คือเจ้าแห่ง
ปลาโอโท

ว่ายน้ำ
หนีลงไป
ในทะเลสาบ
ชิควาเบสึ
ใน
สมัยก่อน
หมีสึ
น้ำตาล
ที่ทหาร
ตามล่าของ
นายพราน

แต่
หมีสึน้ำตาล
ก็หายไปจาก
ผิวน้ำ
เขาจึงตามลง
ไปดู

פֶּרְזֶרָה:
כֶּרֶד
?

นี่คุณ
คนนั้นนะ
เราขอแบ่ง
ปลาโอโท
มาตัวหนึ่ง
สิ

ฉัน
ก็คง
คุยง่าย
ล่ะ

เปล่า
เป็นคน
จากอีก
หมู่บ้าน
นะ

คนที่
หมู่บ้าน
คุณอาชีพ
อะไร?

แลก
กับ
ลูกอม
มัย

ผู้ชาย
คนนั้น
เป็นเพื่อน
สมัยก่อน
ของพ่อ

เดี๋ยว
ให้ยืมสวิง
จับปลา

จะมา
จับที่นี่เอง
ก็ได้นะ

ใช้ตาข่าย
ดักปลา
ที่ว่ายมาติด
ที่เหจ
เลยก็ได้

"เหจ"
ปักเสาลงไป
แล้วสานด้วย
กิ่งต้นหลิว

อู่ ๆ

ยุ่งยาก
จิ้งน่า

ทำอะไร
ของเจ้าบ้าน
นั้น

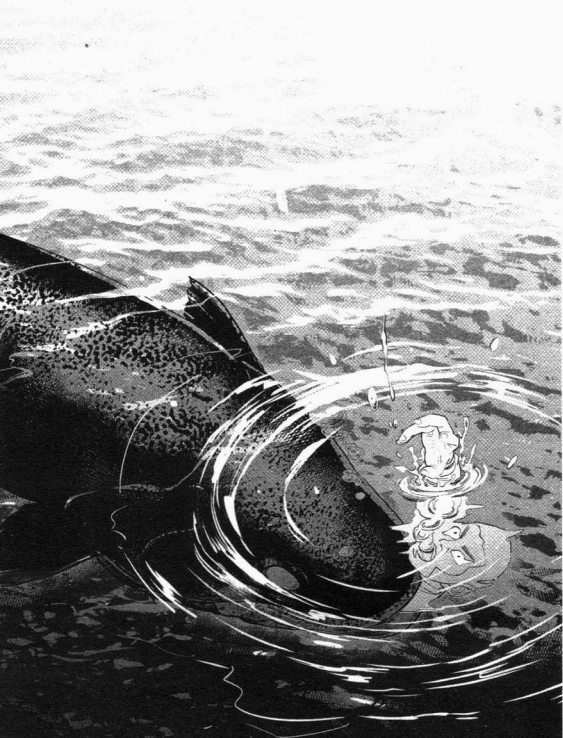
จะรีบ
จุดไฟ
เดี๋ยวนี้
ละ

ช่วยด้วย
จะแข็งแล้ว

ตรงนี้
มันลึกมาก

จับนี้ไว้
เจ้าตัว
ไร่ประโยชน์

เจ้า
ชิราอิชิ
โดนกิน
เข้าไป
แล้ว

อิวังอน
เนเจป
คุยมุข
นี่นา

ชิราอิชิ

!!

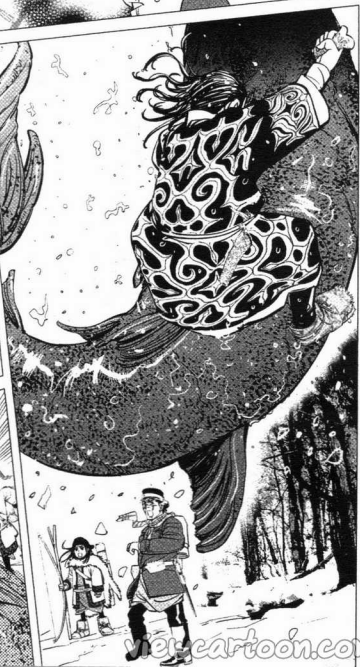
ชิราอิชิ

คคคค

ชิราอิชิ
เป็นยังไง
บ้าง

นี่มัน
มนุษย์
เงือก

“ทันปาคูโอบุค”
(ที่เก็บบุหรี)
“นัคิเซรี”
(กล้องยาสูบไม้)
กล้องที่เก็บบุหรี
มีความแข็งแกร่งทาน
เวลามีเรื่องกัน
สามารถใช้เป็น
อาวุธได้

อุปกรณ์
สูบบุหรี

ที่
เหน็บ
กล้อง
ยาสูบ

ตอนที่ 48 คีร์รีนาค

เอ?
หนังปลา
ใช้ทำเสื้อผ้า
ได้ด้วยหรอ
?

ได้
หนังมันใหญ่
มาเลยละ
แค่เจ้านี่ตัวเดียว
ก็ทำเสื้อผ้าได้
หนังชุดเลย

นอกจาก
ปลาอิโหแล้ว
หนังปลาซาเคะ
(แซลมอน)
กับปลามาสุ
ก็ใช้ได้
เหมือนกัน

ใน
หนังชุด
จำเป็น
ต้องใช้
หนังปลา
อย่างน้อย
ที่สุด
ก็มากกว่า
50 ตัว
เลย

ชุด
ที่ทำจาก
หนังปลา
จะกันน้ำ
ที่ฉลุย
ที่ฉลุย

เจปอริ
(ชุดหนัง
ปลา)

นอกจากนี้
ยังใช้เมือก
ที่ได้จากการ
ต้มหนังปลาอิโห
มาแทนยาสน
ในการเคลือบพืช
ที่หิวลูกธนู

มีวิธี
ใช้ประโยชน์
เยอะเหมือนกัน
นะเนี่ย
เจ้าหนังปลา
นี่

ปลอกมิดสัน
หรือรองเท้า
ก็ใช้หนังปลาทำ
เหมือนกัน

อิม
ลำบากใจ
จริง ๆ น้า

จะเหลือ
หนังปลา
ไว้ใช้ทำของต่าง ๆ
หรือว่าจะกินมัน
ดี

ที่
จริงแล้ว
หนังปลา
อิโท
อร่อย
มาก

แต่ว่านะ
สุกไม่ได้

ถ้า
เอามา
กินล่ะ
?

ผู้ชายชาวโอหนู
เมื่อเจอหน้ากัน
ครั้งแรก
จะทักทายด้วยกัน
แลกกันสูบบุหรี่

ปลาอิโท
ก็เป็นพวกเดียวกับ
ปลาเค็ม
เพราะชั้น
เจ้าหัวหน้า
ปลาอิโทตัวนี้
กินน่าจะอร่อย
ด้วย

ปลาซาเคะ
ยิ่งตัวใหญ่
จะยิ่งอร่อย

เอามา
ย่างเกลือ
ก็ง่ายดี
ฉันขอ
แนะนำ

ถ้ามาอย่าง
นี้ที่ยึดติดหนึบ
อยู่รสชาติ
ของวีตดูดี
จะไม่หนี
ไปไหน

กิน
ลั่นนะ
ครับ

ยังมีไชย
ที่โชตอน
กินวาท
เพชรฆาต
อยู่

ก่อนอื่น
ก็ตอง
ปลาติบ
ลั่นนะ

กลิ่นคาว
ก็น้อยกว่าซาเคะ
เป็นรสชาติ
ชั้นเลิศเลย

ฮินนา

อืม ๆ
มีมันเยอะ
สมเป็น
"โหดแหม่ง
แม่น้ำ"
จริช ๆ

ย่างเกลือ
แบบเต็ม ๆ ซึ้น
เลยใจ

ทันมา
ซึ้นใหญ่
มากเลย
นะ

หู้หู้หู้

ลอม
กินตีสี่
อืม อืม
อืม

อืม
อืม

มี
กลิ่นหอม
อินนา
ปลาหมึก
มาขานี่
อินนาจัง

เป็นหนัง
ชิ้นที่ใหญ่โคตรๆ
แต่พอย่างแล้ว
มันนุ่มขึ้น

สุกไม่โต
ลอมตุตตุ
ก็ได้นะ

ใหญ่
จัง

ทุกคน
ที่จับปลา
มาได้
จะลอมเอามา
ตุตกันก่อน
เป็นอันดับ
แรกเลย

ลูกตา
มีรส
ปลาหมึก
ต้มอร่อย
มากเลย
นะ

ได้จับ
ความนิยม
ในฐานะ
ของว่า
เด็ก
ถึงขนาด
แย่งกัน
เลยล่ะ

ทำไม
ถึงรู้
?

สุกิโมไต

สุกิโมไต
คนอมตะ
รี?

จับอยู่
ทองพล
ที่เจ็ด

เดี๋ยวลี
สุกimoto

ลูกน้อง
ร้อยโท
สิริมริ
?

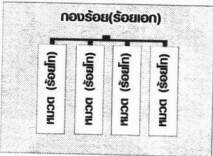
แล้วฉัน
ก็ปลด
ประจำการ
มาใช้ชีวิตอยู่ที่
หมู่บ้านแล้ว
ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใครเลย

ร้อยโท
ของหมวด
ที่ฉันอยู่
เป็นคนตะคน
กั้นนะ

ร้อยโท
สีจุมิ ?

หมู่บ้านหมวด
ที่มีกำลังพล
น้อยกว่า 100 นาย
คือร้อยโท 4 หมวด
รวมเป็นหนึ่งกองร้อย
หัวหน้ากองร้อยคือ
ร้อยเอก

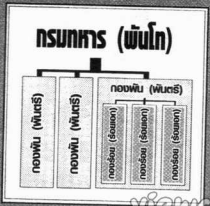
การจัด
ตั้งกองพล
(ตอนช่วง
สงคราม
ญี่ปุ่น
รัสเซีย)

จะว่าไป
เหมือนเคย
พูดว่า
ลูกน้อง
ของร้อยโท
สีจุมิ
มีประมาณ
100 คน

ดิฉันบอกว่า
อยู่กองพล
ที่เจ็ด
ก็เชื่อว่าจะอยู่
หน่วยของ
ร้อยโทสีจุมิ
เสมอไป

3 กองร้อย
รวมเป็นหนึ่งกองพัน
3 กองพันรวมเป็นหนึ่งกรม
ในสงครามญี่ปุ่นรัสเซีย
กองพลที่เจ็ด
มีกรมทหารราบ 4 กรม
นอกเหนือจากนั้นยังมี
กรมทหารม้าและกรมปืนใหญ่
รวมมีทหารประมาณ
สองหมื่นนาย

ได้พบกับ
วีรบุรุษสงคราม
ในที่แบบนี้
ด้วยนะเนี่ย

สุกimoto
คนอมตะ

จุด
สังเกต
คือชื่อ
กับแผล
บน
ใบหน้า

ฉันแค่
รอดจาก
ความตาย
มาเท่านั้น
แหละ

วีรบุรุษ
อะไรงั้น

ฮัม

ฮัม
ฮัม

แล้ว
อาชิริปะทำไม
ถึงอยู่กับผู้ชาย
คนนี้ได้ล่ะ
?

เขาเป็น
คู่หู:

ชั้นเทรอล...
ถ้าอาชิริปะ
พูดแบบนี้
ก็เชื่อใจ
ได้ละนะ

ได้เจอกัน
ครั้งสุดท้าย

ก็เป็นเด็ก
ที่ฉลาด
จนน่ากลัว
มาตั้งแต่เด็ก
เลยนี่นา

ส่วนนี้
ก็ขีราอิชิ
ตัวไร้
ประโยชน์

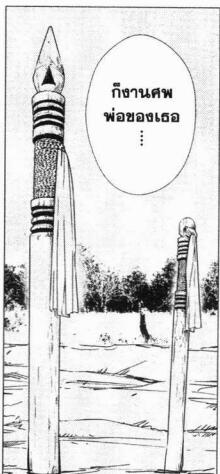
ก็ไปแล้วแต่
ได้ยินว่าเธอ
ไม่อยู่ที่หมู่บ้าน
ตลอดเลย

ที่จริง
กลับมาจาก
สงคราม
แล้วก็น่าจะ
มาเจอกัน
นะ

เพราะฉัน
ฉันจึงมารอ
อยู่ที่นี้

มีเรื่องจะ
ต้องบอก
อาชิริปะ
ด้วย

ก็งานศพ
พ่อของเธอ
...

มีคนสูงอายุ
ชาวญี่ปุ่น
มาที่หมู่บ้าน
ของฉัน

คนแก่คนนั้น
บอกว่ากำลัง
ตามหาผู้หญิง
คนหนึ่ง
อยู่

.....
!!

ทำไม
ถึง
...

“โคโจ
เบ:
อาสุ
โกะ”

พี่รันท้า
คือพ่อของ
อาซีริปะ

第拾四房

房四第

เพราะว่า
ฉันมาญี่ปุ่น
กับพ่อของ
อาชิริปะ

ไม่
จริง
นะ

คือคนที่
ฆ่าชาวโคโน
แล้วแย่งชิง
ทองไป

อ่าจา
(คุณพ่อ)

ทำไม
คุณถึง
รู้ชื่อญี่ปุ่น
ของคุณ
อาชิริปะ
ด้วยล่ะ

จากที่สืบดู
จากเส้นทาง
หลบหนี
หลังจาก
ชิงทองคำ
ไปแล้ว

ผีไร้หน้า
เอาทองไปที่
ต่างประเทศ
ออกจากทาง
โอตารุ

ผีไร้หน้า
ไม่ใช่ชาวโอนุ
ที่อยู่ญี่ปุ่น

ตราบไต
ที่เราไม่เอาไป
แลกเป็นเงิน
แบบคุมเดียว
ความก็
ไม่แตก

ไม่เกี่ยว
หรอก
แค่พวกเรา
ตามหาเจอ
ก่อนคนอื่น
ก็พอแล้ว
นี่?

แต่
กลายเป็นว่า
ถ้าเจอทองขึ้นมา
พ่อของคุณเอชิริปะ
จะถูกประหาร
อย่างนั้น
เหรอ

ตอนแรกคิดว่า
ถ้าทองคำถูกเจอแล้ว
ผีไร้หน้าจะถูกประหาร
ศัตรูของ
พ่อคุณเอชิริปะ
ก็ถูกกำจัด

ฉัน
จนกว่า
จะได้ยืนยัน
ด้วยตัวเอง
ไม่เชื่อ

ฉันจะไป
พบกับ
ผีไร้หน้า

แล้วจะ
ไปเจอ
เจ้าตัว
ยังง?

ไปพบ
ไม่ได้
หรอก

การจะ
ลอบเข้าไป
ในเรือนจำ
ที่มีการป้อมกัน
แน่นหนา
มันไม่มีทาง
เป็นไปได้
เลย

เราก็ไม่ต้อง
ไปตามหา
พวกนักโทษ
แต่ไปตาม
ที่ซ่อนทองคำ
กับเจ้าตัวโดยตรง
ได้หรือนี่

แต่ถ้า
ผีไร้หน้า
คือพ่อของ
คุณเอชิริปะ
จริง ๆ ละก็

อาบาชิริปะ
อยู่ลึก
สุดขอบโลก
เลยนะ

רטר
חאו
חך

